

ת"פ 67033/12/20 - מדינת ישראל נגד אוראל אילוז

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 67033-12-20 מדינת ישראל נ' אילוז

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	אוראל אילוז

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום הכולל שלושה אישומים כמפורט להלן:

חלק כללי :

במועדים רלוונטיים לכתב האישום הועסק הנאשם בתפקיד איש מכירות בחברת עמית ארבל (**להלן: "החברה"**) שעיקר עיסוקה במכירת חבילות ביטוח. במסגרת תפקידו קיבל הנאשם מלקוחות החברה את נתוני האשראי שלהם וזאת לצורך רכישת חבילות ביטוח עבורם וכן קיבל ממעסיקו מר דוד בלחנס (**להלן: "המעסיק"**) את נתוני כרטיס האשראי שלו לצורך ביצוע רכישות שונות עבור החברה. לאחר שקיבל הנאשם את נתוני האשראי נכנס ליישומון Bit בטלפון הסלולארי שברשותו (**להלן: "היישומון"**), הזין את נתוני האשראי של המתלוננים וביצע העברת כספים לחשבונות הבנק של אשתו הגברת שרה חתן (**להלן: "שרה"**) (**להלן: "חשבונות הבנק"**) כפי שמפורט בעובדות כתב האישום.

אישום מספר 1

בתאריך ושעה שאינם ידועים למאשימה במדויק רכש המתלונן (**להלן: "המתלונן 1"**) מהנאשם חבילת ביטוח ולצורך ביצוע הרכישה מסר לנאשם פרטי כרטיס חיוב. בהמשך למתואר שמר הנאשם את פרטי החיוב ובתאריך 29.3.17 בין השעות 12:16 ל - 12:23 או בסמוך לכך, ביצע הנאשם שלוש העברות כספים בסכום כולל של 4,500 ₪ מחשבונות של המתלונן באופן שנכנס ליישומון, הזין את פרטי כרטיס החיוב והעביר את הכספים אל חשבון הבנק של שרה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") ועבירה של קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415

רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום מספר 2

על פי עובדות אישום זה בתאריך 1.5.17 בין השעות 10:37 ל - 11:25, או בסמוך לכך, ביצע הנאשם ארבע העברות כספים בסכום של ₪ 6,000 מחשבונו של המתלון 2, מעסיקו של הנאשם באופן שנכנס ליישומון, הזין את פרטי כרטיס החיוב של המתלון והעביר כספים אל חשבונה של שרה.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב ועבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין.

אישום מספר 3

על פי עובדות אישום זה בתאריך 25.1.17 בשעה 09:11 בסמוך לכך ביצע הנאשם העברה בסך של ₪ 1,000 מחשבונה של דודתו הגברת סימי שם טוב **(להלן: "סימי")** באופן שנכנס ליישומון, הזין את פרטי כרטיס החיוב של סימי והעביר את הכסף לחשבונה של שרה. בתאריכים המפורטים בכתב האישום העביר הנאשם כספים מחשבון הבנק של דודתו סימי באופן שנכנס ליישומון, הזין את פרטי כרטיס החיוב והעביר כסף אל חשבונה של שרה כמפורט להלן:

בתאריך 25.1.17 בשעה 09:11 - העברה בסך של ₪ 1,000.

בתאריך 17.2.17 בשעה 10:40 - העברה בסך של ₪ 1,000.

בתאריך 10.3.20 בשעה 10:47 - העברה בסך של ₪ 1,500.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן וב"כ הנאשם ביקש כי שירות המבחן יתייחס לשאלת הרשעתו של הנאשם בדיון. המאשימה הצהירה כי עמדתה בתיק זה למאסר בפועל וכי המלצות תסקיר אינן מחייבות אותה.

תסקירי שירות המבחן

3. ביום 26.1.22 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן במסגרתו סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 30 נשוי לשרה עובדת בחנות בגדים ולבני הזוג שני ילדים. בנוסף לנאשם בן מנישואין קודמים.

עמוד 2

מסיכום אשפוז בבית החולים רמב"ם עולה שהנאשם סובל מהפרעות אכילה לצד שימוש לרעה באלכוהול וחומרים ממכרים. לדברי הנאשם כשנתיים עובד בחברה בתפקיד של מפעיל מכונה ונמצא בהליך פשיטת רגל בשל חובות שצבר במהלך השנים. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד שלנאשם אין הרשעות קודמות הנאשם סיפר שפנה בשנת 2019 לטיפול גמילה מחומרים ממכרים ומסיכום טיפול עולה כי בעיותיו הרפואיות הובילו לאבדן יכולתו של הנאשם להתמודד באופן מיטבי עם בעיות בחייו. לטענת הנאשם מצליח להימנע משימוש בחומרים ממכרים וכי עזב את הטיפול על דעת עצמו בשל תחושה כי מיצה את הטיפול ואינו זקוק לו יותר. בדיקת שתי שנת שנתה לנאשם העידה על ניקיון משרידי סם. בהתייחסו לעבירות מושא כתב האישום הנאשם התקשה לשאת באחריות למעשיו תוך שהוא נוטה לצמצם ולטשטש את התנהגותו בעבירות החמורות שביצע. תיאר כי ברקע ביצוע העבירות עמדו קשיים כלכליים וקושי לעמוד בתשלומי חובותיו אלים נקלע. ביחס לאישום מספר 3 תיאר כי פעל בהיותו תחת השפעת אלכוהול וכי נפגעת העבירות היא דודתו. הנאשם להתרשמות שירות המבחן נטה למזער התנהלותו העבריינית ונטה להשתמש בצידוקים למעשיו. הנאשם מסר לשירות המבחן כי החזיר למעסיקו סכום של ₪ 20,000 מהכסף שגנב. שירות המבחן מציין בתסקיר כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי משמעותי עבור הנאשם ומהאבחון עולה כי רמת הסיכון להישנות עבירות נמוך - בינוני. שירות המבחן מציין בתסקיר זה שהנאשם אינו מביע רצון או מוטיבציה לערוך שינוי משמעותי בחייו ומכחיש קיום דפוסי התנהגות בעייתיים. הוצע לנאשם הליך טיפולי אך הנאשם סירב לכך ועל שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן המליץ להשית על הנאשם עונש מרתיע בדרך של מאסר בעבודות שירות, פיצוי לנפגעי עבירה, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. בעניין הרשעתו בדיון של הנאשם ציין שירות המבחן כי הנאשם לא הציג כל מסמך בפני שירות המבחן על פגיעה אפשרית בתעסוקה ועל כן שיאות המבחן לא בא בהמלצה לביטול הרשעת הנאשם.

4. ביום 25.4.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. שירות המבחן ציין כי בתקופת הדחיה פגש בנאשם אשר הביע נכונות להשתלבות בהליך טיפולי. לפיכך ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם לתקופה של שלושה חודשים במהלכם ישתלב הנאשם בהליך טיפולי ויתאפשר לשירות המבחן לבחון את מידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפולים.

5. ביום 10.7.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. שירות המבחן ציין שהנאשם זומן לראיון לקבוצה טיפולית ייעודית לעבירות בתחום מרמה. מדיווחי הקבוצה עולה שהנאשם שיתף שבשל בעיות הרפואיות מהן סובל אינו פנוי לטיפול בקבוצה אליה הופנה, על אף שמהדברים אותם מסר הנאשם לשירות המבחן לא עבר אבחון מקצועי בתחום הפרעות האכילה בשנים האחרונות. לקראת מועד הדיון נפגש הנאשם עם רופא משפחה. שירות המבחן ציין כי הוא מתקשה לבוא בהמלצה בעניינו של הנאשם וזאת כיוון שבעיות הרפואיות איתן הנאשם מתמודד לא מאפשרות לו להתפנות להשתתף בקבוצה ומנגד הנאשם זקוק לטיפול. לפיכך, שירות המבחן ציין כי אין באפשרותו להמליץ על חלופות ענישה או שיקום העשויות להפחית סיכון להישנות עבירות דומות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם ופגע בתחושת הביטחון של הציבור ופגע ביחסי האמון בין עובד ומעביד והפנה לפסיקה רלוונטית ביחס לערכים חברתיים מוגנים. באשר

לנסיבות ביצוע העבירות הנאשם ביצע הונאה במספר רב של פעמים סך הכל בנזק כבפי של 15,000 ₪. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וב"כ המאשימה טען שהנימוק לעתירה זו היא העובדה שחלף זמן ניכר מעת ביצוע העבירות. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טען ב"כ המאשימה שהנאשם נעדר הרשעות קודמות והודה במיוחס לו. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי לנפגעי העבירה. באשר לעתירת ההגנה לביטול הרשעה טען ב"כ המאשימה כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה ביחס לביטול הרשעה. לעניין החזרת הכספים מבדיקה עם המתלון המעסיק הרי שהוחזרו למתלון כספים בסכום של 8,000 ₪ מתוך 24,000 ₪.

7. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ללא הרשעות קודמות בעיותיו הרפואיות מונעות ממנו להשתלב בהליך טיפולי והגיש מסמך רפואי (נ/2). כמו כן הגיש ב"כ הנאשם מסמך המאשר השבת כספים למתלון. על אף האמור בתסקיר שירות המבחן הסנגור עתר לביטול הרשעת הנאשם ולחילופין לעונש של מאסר על תנאי.

8. הנאשם בדברו אמר שהשיב למעסיק כספים והוסיף שלמד את הלקח ולא ישוב לבצע עבירות.

9. טרם יינתן גזר דין הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. ביום 19.1.23 הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ממנה ניתן ללמוד שהנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות וכי נקבעה אי כשירות רפואית טוטאלית בעניינו של הנאשם והממונה על עבודות השירות ציין כי נוכח מצבו הרפואי יש סכנת חיים להעסיק את הנאשם במקומות תעסוקה.

10. באי כוח הצדדים התבקשו להשלים טיעונים לעונש לאור האמור בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות.

ב"כ הנאשם טען שאין לשלוח את הנאשם לעונש מאסר מאחורי סורג ובריה וכי הוא מנוע מביצוע עבודות שירות לא מפני שאינו מעוניין לעשות כן אלא בשל מצבו הרפואי ועתר לעונש הצופה פני עתיד.

הנאשם בדברו חזר שוב על טענותיו לפיהן השיב את הכספים למתלון המעסיק.

דין והכרעה

דין והכרעה

ביטול הרשעה - דין:

11. עתירתו של הנאשם היתה לאי הרשעה ושירות המבחן התבקש להתייחס לכך. שירות המבחן לא המליץ על ביטול

הרשעתו של הנאשם ואולם נוכח עתירת ההגנה אתייחס בקצרה לסוגיית אי הרשעתו בדין של הנאשם.

12. המבחנים הרלוונטיים לבחינת שאלת ההימנעות מהרשעה מצויים בהלכת כתב ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3) (להלן: "הלכת כתב")** שם קבע בית המשפט העליון כללים אלה:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים של ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

13. הימנעות מהרשעה מחייבת כי מתקיימים שני תנאים מצטברים לעניין זה ראה בית המשפט העליון ברע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (02/08/2010) (להלן: "**פסק דין קריה**"), הגדיר כך את שני התנאים המצטברים:

"האחד הוא סוג העבירה, חומרתה ונסיבותיה והאם יש בנסיבות אלו אפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי בהרשעה. השני הוא נסיבותיו האישיות של המבקש והפגיעה הצפויה לו והאם הנזק הצפוי להיגרם לו עקב ההרשעה הינו כזה הפוגע בסיכויי שיקומו וחורג מן הראוי בנסיבות העניין".

14. חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגיעה קונקרטית, ניתן להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשית לפגיעה (ראו בעניין זה: ע"פ 4466/13 **פורטל נ' מדינת ישראל** (22.5.14); רע"פ 3446/10 **אלחלים נ' מדינת ישראל** (6.4.11)). לא מצאתי שבעניינו של הנאשם מתקיימים התנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעתו של הנאשם בדין. ראשית אציין כי שירות המבחן לא המליץ על כך ובנוסף לא הוצגה ולו ראשית ראיה לכך שהרשעה תפגע בדרך כל שהיא בעתידו המקצועי של הנאשם. יתירה מכך אני סבורה שהעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצען מלמד על חומרה יתירה ואני סבורה שלא ניתן במקרה זה לוותר על הרשעתו של הנאשם בדין ולפיכך אני דוחה את הטענה.

מתחם העונש ההולם:

15. כתב האישום המתוקן מתאר השתלשלות של אירועים בשלושה אישומים בכתב האישום אך אני סבורה שבהתאם למבחן הקשר ההדוק, כפי שהוא פותח בפסיקה (ראה ע"פ 4910/10 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**) מדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד.

16. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה,

ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.

17. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות ופוגעות בקניינו של המעביד ובנוסף לכך פוגעת בחובת הנאמנות של עובד כלפי מעבידו. לא בכדי המחוקק קבע כי העונש לצד העבירה הוא 7 שנות מאסר והעונש מעיד על מידת החומרה שמייחס המחוקק לעבירה זו.

מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים של שמירה על רכושו של אדם וקניינו ופגיעה באמון לקוח שמבקש לקבל שירות תוך אמונה שלא יעשה כל שימוש לרעה לנתונים אותם מסר לנותן השירות.

18. באשר לנסיבות העבירה הרי שמדובר במעשה מתוכנן בקפידה, ומדובר בפגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים. מדובר במעשה שנעשה אמנם על רקע של מצוקה כלכלית לדברי הנאשם ואולם מדובר בעבירות שבוצעו בעבור בצע כסף. מדובר בשלושה אישומים בהם הנאשם מתוקף תפקידו כאיש מכירות בחברת עמית ארבל שעיקר עיסוקה במכירת חבילות ביטוח, עשה שימוש בנתוני אשראי שנמסרו לו נכנס ליישומון Bit בטלפון הסלולארי שברשותו הזין את הנתונים וביצע העברות כספיות לחשבונות הבנק של אשתו.

19. באשר למדיניות הענישה בעבירה של גניבה ממעביד ניתן למצוא פסקי דין בהם הושתו עונשים של מאסר בעבודות שירות ועד עונשי מאסר של ממש לתקופה משמעותית (ראו לעניין זה: רע"פ 5540/15 **גלוריה גאוי נ' מדינת ישראל**, עפ"ג (ת"א) 598-11-14 **מוחמד קעדאן נ' מדינת ישראל**, ת"פ (ב"ש 28674-05-11 **מדינת ישראל נ' חדאר אלקרינאוי**).

20. באשר למדיניות הענישה בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב מלמדת על ענישה מגוונת התלויה בנסיבות ביצוע העבירות, היקף ההונאה ומספר המקרים.

אפנה לעניין זה לפסיקה רלוונטית :

עפ"ג (מרכז) 18518-07-15 **גולם נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה** (27.10.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, ב- 43 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בסכום של ₪ 13,631. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של ₪ 3,000, פיצוי לחברת האשראי בסכום של ₪ 13,600 וצו מבחן למשך שנה. בית המשפט המחוזי הפחית הקנס לסכום של ₪ 1,400.

ת"פ (ת"א) 35633-12-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (17.12.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הונאה בכרטיס חיוב. לפי הכרעת הדין, הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס חיוב של המתלוננת ב-56 הזדמנויות בסכום של כ-₪ 3,150. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן ופיצויים בסכום של ₪ 3,150.

ת"פ (ת"א) 20930-04-16 **מדינת ישראל נ' אמון** (24.1.17) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב בסכום של 20,557 ₪. בהתאם להסדר בין הצדדים הטיל בית המשפט על הנאשמת מאסר על תנאי, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצוי למתלוננת בסכום של 32,643 ₪.

ת"פ (ת"א) 41992-05-16 **מדינת ישראל נ' חנוכה** (19.9.16) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, בריבוי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בסכום של 3,560 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי, קנס בסכום של 200 ₪ ופיצוי בסכום של 800 ₪.

רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נגד מדינת ישראל** (28.2.16) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של גניבת כרטיסי חיוב, התחזות לאחר, זיוף, הונאה בכרטיס חיוב (15 עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה (14 עבירות) וקבלת דבר במרמה (3 עבירות) ונדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחתסב נגד מדינת ישראל** (5.9.16) - המבקש ואחר הורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת כרטיס חיוב וזיוף, בקבלת רכוש שהושג בפשע (2 אישומים), הונאה בכרטיס חיוב (2 אישומים), קבלת דבר במרמה (2 אישומים), ניסיון לקבל דבר במרמה והסתייעות ברכב לביצוע פשע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע, בנסיבות העניין, בין מספר חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר. נדון ל- 24 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

רע"פ 5212/13 **אדינה נגד מדינת ישראל** (29.08.13) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשמת, בין היתר, 10 חודשי מאסר בפועל וכן הפעיל מאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדה, חלקו במצטבר, כך שבסך הכל נקבע כי תרצה 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

רע"פ 5658/15 **סמירנוב נ' מדינת ישראל** (24.8.15) - המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת ציוד לזיוף כרטיסי חיוב, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות ונסיון הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות. על פי העובדות, המבקש ואחר העתיקו נתונים של כרטיסי אשראי, שכפלו את הכרטיסים ומסרו את הנתונים לאדם אחר. השכפול נעשה באמצעות מכשיר ולאחר שהותקנו מצלמה וקורא כרטיסים מגנטיים על גבי כספומטים. שוכפלו על ידי המבקש והאחר 3 כרטיסי אשראי והאחר משך באמצעותם סך של **2,520 ₪**. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור.

בעפ"ג (י-ם) 12361-02-11 **לוגסי נגד מדינת ישראל** (13.3.03) המערער הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וגניבה. המערער ביצע רכישות בכרטיס החיוב הגנוב בסך של 1760 ש"ח, ונדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ (ב"ש) 55564-08-15 **מדינת ישראל נ' ויצמן** (17.2.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של כניסה למגורים, גניבה והונאה בכרטיס חיוב. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 13 חודשים, הפעיל מאסרים על תנאי, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 1,000 ₪.

רע"פ 5212/13 **אדינה נגד מדינת ישראל (29/08/13)** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע 2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ו-2 עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת הצדקה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

רע"פ 5215/14, 4868/14, 4779/14, 4764/14 **קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל** - נאשמים הורשעו בעבירות של קשירת קשר, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות בצוותא וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. כל אחד מהנאשמים נטל חלק במספר שונה של עסקאות. החמור נטל חלק ב - 84 עסקאות על פני 5 ימים וקיבל פריטים בשווי של 36,543 ₪. בית המשפט גזר על אחד הנאשמים עונש של 16 חודשי מאסר בפועל והפעיל 8 חודשי מאסר על תנאי במצטבר לעונש. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשם של כל הנאשמים כך שעונשו של הנאשם העיקרי הועמד על 46 חודשי מאסר בפועל (כולל התנאי). בית המשפט העליון קבע כי עונשם של הנאשמים ימצא בטווח שבין 6-36 חודשים והופעל התנאי במצטבר.

רע"פ 617/14 **רמי לוי נגד מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וגניבה. יוחסו 7 אישומים שונים והסכום הכולל של עבירות ההונאה מסתכם כ - 30,000 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 23 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

21. **אשר על כן אני סבורה כי בנסיבות תיק זה מתחם הענישה נע בין עונש מאסר של מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון .**

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

22. לקולא נתתי משקל להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה ולקיחת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. כמו כן נתתי משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר שירות המבחן וטיעוני ההגנה. כמו כן יש ליתן משקל שאין לנאשם הרשעות קודמות ועברו הפלילי נקי. בשים לב לאמור סברתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הגם ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. לפיכך, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. דא עקא שלתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת חד משמעית שמצבו הרפואי המורכב של הנאשם והפרעות האכילה מהן סובל הנאשם והמשליכות על חיי היומיום שלו, מהווה סיכון חיו של הנאשם בעבודות השירות. על כן, הממונה על עבודות השירות קבע שהנאשם אינו מתאים לעבודות שירות.

23. השאלה העומדת על הפרק היא האם יש להורות על מאסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח. לשיטתי, התשובה לכך שלילית. אציין כי המאשימה עתרה בתיק זה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולא עונש של מאסר בפועל.

מהמסמכים שהובאו לעיוני עולה כי מדובר בתמונת מצב רפואית חריגה והנאשם פעם אחר פעם מאושפז בבית חולים בעקבות בהחמרה במצבו. ספק בעיני אם מצבו הרפואי המורכב יכול לקבל מענה טיפולי מלא ומיטבי במסגרת השירות הרפואי בשירות בתי הסוהר.

24. כאשר מניעותו של הנאשם לבצע עבודות שירות נובעת מנסיבות שאינן תלויות בו או ברצונו הטוב, אלא אך בשל מצבו הבריאותי שאליו הוא נקלע שלא באשמתו אני סבורה כי לא יהיה זה צודק או הוגן לגזור עליו חלף מאסר בעבודות שירות מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעניין זה אפנה לרע"פ 1/09 ג'וג'ו אסרף נ' מדינת ישראל, (17.03.2010):

"נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) בזכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים', אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר".

25. הדברים מצאו ביטוי בפסיקה ענפה בה דובר בנאשמים אשר בית המשפט מצא תחילה כי העונש הראוי להם הוא מאסר בעבודות שירות, אולם בשל מצבם הבריאותי שבעטיו הם נמצאו כלא כשירים להשמה בעונש זה, בתי משפט בסופו של דבר השיתו עליהם ענישה מקלה יותר בדמות מאסר מותנה.

לעניין זה אפנה לדוגמאות הבאות: ע"פ 2383/16 קאעוד תמימי חמזה נ' מדינת ישראל, (02.01.2017); ע"פ (מחוזי ירושלים) 2208/10 יוסף גולדציאן נ' מדינת ישראל, (06.05.2010); ע"פ (מחוזי חיפה) 44648-02-15 מדינת ישראל נ' ראיך אבו חמדה, (18.06.2015); ת"פ (שלום קריות) 54158-11-14 מדינת ישראל נ' אנדריי לובנצ'וב, (30.04.2017); ת"פ (שלום קריות) 23917-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (03.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 21679-04-15 מדינת ישראל נ' שאול בראנץ, (24.02.2016); ת"פ (שלום רחובות) 9524-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני, (21.10.2015).

זאת ועוד, ישנם מקרים חריגים בהם מצבו הרפואי של הנאשם יכול להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם ולעניין זה אפנה לפסק הדין בעניינו של אורי לופליאנסקי, בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל, (29.12.2015); וע"פ 4506/15 צבי בר נ' מדינת ישראל, (11.12.2016).

26. בעניינו לאחר שהממונה על עבודות השירות קבע כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שירות הרי שאני סבורה שיש להשית על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, הגם שיש בו חריגה ממתחם העונש ההולם. נתתי דעתי גם לאמור בתסקיר שירות המבחן ממנו עולה בבירור שהגם שהנאשם זקוק לטיפול הרי שהנאשם אינו פנוי רגשית להליך טיפולי בשל בעיות הבריאות המעסיקות אותו.

27. אשר על כן לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

5 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם אחת או יותר מן העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בה.

פיצוי למתלונן מאישום מספר 1 בסכום של 5,000 ₪ אשר ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.

פיצוי למתלוננת מאישום מספר 3 בסכום של 3,500 ₪ אשר ישולם ב - 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן.

מאחר והנאשם השיב את סכום הכסף במלואו או חלקו למעסיק לא אשית פיצוי כספי .

המאשימה תמציא את פרטי המתלוננים נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט.

בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, החלטתי שלא להשית קנס כספי .

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מזכירות בית המשפט תמציא גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.